

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених



МАТЕРІАЛИ

***XVII Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих
учених***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ»**

17 травня 2024 року

м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА

МОЛОДИХ: Матеріали XVII Міжнародної

науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених. Рівне: РВВ РДГУ. 2024. 131 с.

Організаційний комітет:

Павелків Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф.; – голова оргкомітету;

Дейнега Олександр Вікторович – доктор екон. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

Сачук Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор техн. наук, проф.;

Сойчук Руслана Леонідівна – доктор пед. наук, проф.;

Войтович Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор екон. наук, проф.;

Павелків Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культ., проф.;

Грицай Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;

Михальчук Роман Юрійович – канд. іст. наук, проф.;

Гамза Анна Володимирівна – канд. пед. наук, доц.;

Красильников Андрій Сергійович – Голова студентської ради РДГУ, здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Ковальова Ілона Василівна – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;

Масовець Богдан Петрович – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;

Павелко Дмитро Ростиславович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Стасюк Микола Павлович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Козяр Владислав Романович – здобувач вищої освіти I курсу Інституту мистецтв.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 30.05.2024 р.).

настільки захоплений читанням підпільницького гумористичного журналу, що не відразу помітив як Марія прослизнула в сіні та втекла [5, с. 75].

Проте не дивлячись на всі виклики та небезпеки, з якими стикались жінки на рівні з чоловіками - гендерна упередженість процвітала у підпіллі: “Вони всі дивляться спочатку на тебе трохи йнакше, не так, як на свого побратима. Куди не проходиш, усюди мусиш проломлювати льодок повздержливости чи застереження, змішаний з цікавістю. Сприймають тебе як жінку, а не як подругу спільної долі. З часом звикнеш до того і набудеш техніки усунування бар’єра, який тебе відсепарує від них” [5, с. 297]. Жінок дискримінували. Багато з них зі сльозами на очах просилися на бойові завдання, а у відповідь отримували лише насмішки з боку командирів та інших підпільників [2, с. 116-117]. Спогади чоловіків-підпільників засвідчують, що серед вояків жінки все ж були, але кількість їх була невелика та більшість з них загинули у боях.

Траплялося, що через облави та небезпеку доводилось не один місяць проводити під землею: «Без краплі води я пробула чотирнадцять днів, а без їдження – десять. Та ще одну річ я пригадую собі з тої зими: через брак води не було й мови про миття ніг. І коли при кінці березня мені довелося подивитися на них, то це не були ноги, а кінські копита – бронзові і тверді. Як я постукала олівцем по п’яті, то звук був як по дощці» [3, с. 138].

Жінкам доводилось відмовлятися від багатьох звичних атрибутів – одягу, косметики, гігієни, щоб бути на рівні з чоловіками, але в той же час, від них очікувалось виконання господарських функцій паралельно із прямими обов’язками.

Екстремальні умови життя та часта потреба у найбазовіших речах, все ж не виключали можливості сексуального насильства над жінками. Серед українських повстанців воно не мало масового характеру, та все ж, спогади про це, серед колишніх вояків, трапляються. Провідник Клим у своєму звіті про роботу в Мізоцькому районі від 9 грудня 1943 року, торкаючись питання місцевих поліцейських-східняків, які перейшли на бік УПА, писав: «Між ними є такі типи, які до нашої справи ставляться ворожо... Ці типи провадять розгульне життя. По ночах добиваються до дівчат і вдовиць. Бували випадки насильства». Повстанці згвалтування вважали тяжким злочином, який карався розстрілом. Знаючи, що на них чекає, насильники намагалися всіляко уникнути покарання, залякуючи жертв, фабруючи справи про їх співпрацю з радянською владою та обіцянками одружитися [2, с. 308]. Іншим видом кари було пониження в посаді чи усунення від виконання обов’язків. Улітку 1945 р. від роботи в бойвіч служби безпеки Залозецького району відсторонили підпільника «Переможця», зокрема через те, що у с. Ратище (Зборівський р-н на Тернопільщині) згвалтував жінку. Він став рядовим підпільником [1, с. 96].

Отже, жінки теж були залучені до революційної боротьби проти окупаційної влади. Щоб потрапити до лав підпільників необхідно було пройти вишкіл, який перш за все включав в себе вивчення напам’ять Декалогу. Жінкам на рівні з чоловіками влаштовували перевірку на витривалість. Основним їх завданням було підтримання зв’язку між керівниками та підрозділами ОУН та УПА, але також вони активно брали участь у друкуванні та розповсюдженні підпільної літератури, наданні першої домедичної допомоги. Часто крім основних завдань на жінок покладалось багато побутових задач що стосувалися забезпечення чистим одягом та продуктів харчування, які традиційно вважались жіночими обов’язками, хоча будь-які інші прояви жіночих атрибутів висміювались та засуджувались. Стикалися жінки також і з насиллям сексуального характеру, але поскаржившись, могли домогтись розстрілу свого кривдника або найменше – пониження його у званні.

Список джерел та літератури

1. Гавришко М. Чоловіки, жінки й насильство в ОУН і УПА в 1940-1950-х рр. *Український історичний журнал*. 2016. № 4. С. 89-107.
2. Гінда В. Секс і німецько-радянська війна. К.: Арії, 2022. 368 с.
3. Лабунька М. Коли ліс був наш батько. Спогади. Філадельфія; Мюнхен; Львів; К.: Основи, 2015. 320 с.
4. Онишко Л. Роль жінки в українському національно-визвольному русі середини ХХ ст. *Український визвольний рух*. Львів: ЦДВР, 2004. Зб. С. 30—38.
5. Тисяча доріг: (Спогади) / Марія Савчин. Торонто; Львів: Літопис УПА, 1995. 591 с. (Літопис української повстанської армії; Т.28).

РОЛЬ НІМКЕНЬ В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ

Тарасюк Д.В, здобувач вищої освіти
Михальчук Р.Ю. кандидат історичних наук, професор кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет

Мета статті – проаналізувати місце та роль жінок нацистської Німеччини під час Другої світової війни. Вивчення даної теми є важливим, оскільки це допомагає краще зрозуміти вплив війни на суспільство. Жінки займали різноманітні посади в нацистській Німеччині, дослідження їхнього досвіду розширює наше знання про те, як війна вплинула на їхнє життя, права, статус у суспільстві, і насамперед, свідомість.

Упродовж історії людства війна вважалася справою чоловічою. Жінці відводилася роль дружини, матері, нареченої. У ХХ столітті жінки масово долучаються до безпосередніх військових дій, армійський вишкіл, важкі фізичні навантаження стали справжнім випробуванням для жінок. Однак саме такі умови зробили їх ще стійкішими та витривалішими перед обличчям війни [2, с. 253]. У часи панування нацизму Німеччина підготувала 640 тис. жінок для різноманітних ролей у війні. Деякі з них працювали в промисловості та сільському господарстві, замінюючи чоловіків, які були на фронті. Інші працювали у військовому секторі, відіграючи роль лікарів, медсестер чи радисток. Деякі жінки взяли на себе обов’язки вдома, доглядаючи за сім’єю та дітьми, тоді як інші долучалися до опозиційної діяльності проти нацизму. Чотириста тисяч німкеней несли службу на територіях східного фронту, серед них були: працівниці польових шпиталів та частин Ваффен-СС, прислужниці в будинках солдатів та жінки, які обслуговували

військових і біженців на залізничних платформах. Крім того, було підготовлено пів мільйона операторок зв'язку, діловодок, диспетчерок польотів та телеграфісток. Багато жінок було залучено до масових убивств та катувань. Близько 10 тисяч секретарок працювали в адміністративних структурах Рівного, Києва, Гродно, Варшави, Радома та ін. Вчительки, медсестри, секретарки, соціальні працівниці, наглядачки в концтаборах або ж звичайні дружини керівників Вермахту – усі вони перебували на території східного фронту, де було вчинено найстрашніші злочини Райху. Для деяких з цих жінок переїзд, ймовірно, був гарною можливістю піднятися вгору соціальними сходами [1, с. 31-32].

Знищення патріархального світу після Першої світової війни дало жінкам надію на створення нового демократичного ладу, де вони матимуть більше прав та свобод. Жіноцтво вперше проголосувало на виборах в 1919 році, а Ваймарська конституція проголосила рівність жінок. В Німеччині стали поширюватися різноманітні жіночі організації, але залучення «слабкої статті» до політичного життя залишалося мінімальним [1, с. 42-43].

З приходом нацистів до влади в 1933 році життя німецьких жінок не набуло нових форм. Фюрер оспівував німкеня, як «берегиня» і знову обрав для них другорядну роль в історії. Німецька пропаганда створила ідеальний образ жінки, яка збагачує арійську расу чистокровними арійцями. В ідеології Гітлера справжня німкеня присвячувала своє життя трьом «К»: Kinder, Küche, Kirche (діти, кухня, церква). Активістки створювали організації, які мали на меті допомогу нацистам та боротьбу за політичне інтегрування жінок в суспільство. До початку Другої світової війни жіночих рух не мав вагомих досягнень. Гітлер у своїх зверненнях до Націонал-соціалістичної жіночої організації наголошував, що головне завдання арійок – дітонародження. Жінки, які народили чотирьох-п'ятьох дітей, отримували бронзовий хрест; шість-сім - срібло. Ті, хто народив вісім і більше дітей, отримували золотий хрест від Адольфа Гітлера [3]. Але війна, а особливо захоплення територій на сході в 1941 році, внесла свої суворі корективи. Чоловіки-німці були потрібні на передовій. Висока заробітна плата у військовій промисловості приваблювала сотні тисяч жінок, звільняючи чоловіків для військової служби. Жінки стали служити у допоміжних частинах, що виникли вже восени 1940 року. Тоді командування вермахту своїм наказом №1085 утворило Жіночу допоміжну службу зв'язку (Nachrichtenhelferinnen). Незабаром жінки були призвані у служби Люфтваффе та протиповітряну оборону. Німецькі військові льотчиці билися на Західному та Східному фронтах. У грудні 1941 року незаміжні жінки віком від 19 до 30 років були в обов'язковому порядку мобілізовані на оборонну службу. Медсестри робили смертельні ін'єкції людям; вчительки навчали дітей на окупованих територіях расової колонізації та расової переваги; секретарки склали списки на депортацію, розстріли та займалися сортуванням речей вже вбитих євреїв. За своїми чоловіками поїхали дружини офіцерів СС, керівників адміністрації Сходу. Вони не лише забезпечували домашній затишок та відпочинок чоловікам після роботи (яка полягала у вбивствах), але іноді й брали участь у таких заходах, як спільне полювання на тих самих євреїв. Або брали участь у розстрілах дітей, наприклад, під час ліквідації єврейського гетто Йоханна Альтватер, відома також, як фройлен Ханна, викинула кількох малюків із вікон госпіталю. Також вона приманювала до себе дітей цукерками, а замість солодошів клала їм у рот заряджений пістолет. Одного разу, коли до неї підійшов маленькій хлопчик, вона схопила його за ноги і кілька разів ударила об стіну. Убиту дитину вона кинула до ніг його батька, який пізніше зізнався: «Такої жорстокості від жінки я ніколи не бачив. Мені цього не забути». Ерна Петрі застрелила шістьох єврейських хлопчиків, а на фермі, де вони жили з чоловіком, працювали слов'яни-раби. Лізел Вільгауз, дружина коменданта концтабору, розстрілювала в'язнів, сидячи на балконі свого будинку. Вони були людьми, які не просто бачили та знали, що відбувалося на окупованих територіях, а й брали участь у злочинах режиму.

Деякі німецькі жінки виступили проти націонал-соціалістичного режиму, становлячи приблизно 15% руху опору. Студентка-комуністка Лізелотта Геррманн у 1933 році протестувала проти призначення Адольфа Гітлера канцлером і домоглася передачі іноземним урядам інформації про переозброєння Німеччини; її заарештували в 1935 році, засудили до смертної кари через два роки і стратили в 1938 році: вона була першою жінкою, яка зазнала смертної кари з початку правління режиму. Фрея фон Мольтке, Мілдред Гарнак-Фіш і Лібертас Шульце-Бойзен брали участь у групі опору Kreisau Circle і Червоному оркестрі; двох останніх заарештували і стратили. Двадцятирічна студентка Софі Шолль була страчена 22 лютого 1943 року зі своїм братом Гансом Шоллом і Крістофером Пробстом за розповсюдження листівок. В лютому 1943 року, була організована так звана демонстрація на Розенштрассе, наприкінці якої жінки, які були арійської крові, але одружені з євреями, домоглися звільнення своїх чоловіків. Окремо є випадки, коли жінки, нагороджені режимом, віддавали почесний хрест німецької матері єврейським матерям, щоб обдурити владу [4, с. 36].

Велику роль жінки відіграли безпосередньо у житті Адольфа Гітлера. Елеонора Баур, дружила з Гітлером з 1920 року (вона брала участь у Півному пугчі), є єдиною жінкою, яка отримала Орден крові; вона також брала участь у кількох офіційних прийомах і була близькою до Генріха Гімлера, який навіть призначив їй соціальну допомогу для Ваффен-СС і дозволив їй вільний доступ до концентраційних таборів, зокрема в Дахау. Незважаючи на психологічно заплутані стосунки з жінками в його романтичному та сексуальному колі, Гітлер не забував, що частково завдячує своєму політичному підйому жінкам, які інтегрували його в світське кола. Зазвичай, фюрер критикував жіноцтво на публіці, але наодинці був більш поміркованим: «Кажуть, що жінки не творчі. Але була чудова жінка, і мене драгує, що чоловіки не віддають їй належного значення: Анжеліка Кауфман була однією з найвидатніших художниць. [...] Що було б із Зігфрідом Вагнером, якби він не мав поруч із собою [...] його матері, Козіми, а також його не менш важливої спутниці, Вініфред?»). Дружини сановників і міністрів часто поводитися всупереч – хоч і лише в особистому житті – заповідям націонал-соціалізму. Таким чином, Анна-Марія Зігмунд зазначає: «насправді ніхто не відповідав нацистському ідеалу жінки менше, ніж дружини, товариші та друзі націонал-соціалістичних лідерів. Сва Браун не збиралася відмовлятися від модного одягу чи макіяжу, вона займалася бодібілдингом і фотографувала [5, с. 24].

Отже, роль жіноцтва у роки Другої світової війни недостатньо вивчена. Після падіння Третього Рейху деякі жінки воліли покінчити життя самогубством. Багато інших німкеня, які отримали прізвисько «Жінки з руїн», брали участь у відбудові Німеччини, розчищаючи руїни, спричинені війною. У радянській зоні окупації понад два мільйони жінок стали жертвами згвалтувань. Деякі німецькі жінки, впливові чи ні, опитані після краху Третього рейху, зізналися, що не зреклися ні націонал-соціалістичного режиму, ні особистості Адольфа Гітлера, іноді відмовляючись

визнавати злочини, скоєні в ті роки.

Список використаної літератури

1. Лауер В. Фурії Гітлера. Німецькі жінки у нацистських полях смерті. пер. з англійської В. Іваненко. Київ: Укр. центр вив. історії Голокосту, 2020. 280 с.
2. Макогончук Н. Жіноче обличчя Другої світової війни. Збірник наукових праць *Національної академії державної прикордонної служби України*. Серія: Педагогічні науки. №1 (16). 2019. С. 251-266 с.
3. «From paragnurses to snipers: Exhibit focuses on women's WWII contributions - CSMonitor.com». Christian Science Monitor. 25 May 2018.
4. Monique Moser-Verrey, «Les femmes du troisième Reich», *Recherches féministes*, Université Laval, vol. 4, no 2, 1991, p. 25-44.
5. Sigmund A., *Les Femmes du IIIe Reich*, Paris, Éditions Jean-Claude Lattès, coll. «Essais et documents», 7 avril 2004, 230 p.

ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУСТАВ II АДОЛЬФ - «ЛЕВ ПІВНОЧІ»

Хома М.Ю., здобувач вищої освіти,
Михальчук Р.Ю., кандидат історичних наук, професор кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет

Швеція, що знаходиться на півночі Європи, протягом майже двох століть уникала військових конфліктів. Останній раз шведи воювали з росіянами у 1808-1809 рр., втративши Фінляндію. У 1814-1815 рр. шведський корпус приймав участь у бойових діях проти військ Наполеона у Померанії та Саксонії. В XVII-XVIII ст. Шведське королівство відігравало важливу роль в політиці та міжнародних відносинах європейських держав.

В історії кожної країни є правителі, які залишили слід в історії. В Швеції - це король Карл XII, який отримав ряд перемог у Північній війні (1700-1721 рр.), хоча зазнав поразки під Полтавою 1709 р. від армії російського царя Петра I. Ця битва стала фатальною для Швеції, і після Ніштадтського миру 1721 р. вона втратила майже всі свої прибалтійські володіння, а Російська імперія «відкрила вікно в Європу». Шведи вважають його талановитим полководцем, водночас бачачи у ньому не завжди розсудливого монарха [1].

Король Густав II Адольф із династії Ваза (1594-1632 рр.) залишив іншу спадщину для шведів. Сучасники прозвали його «Золотим королем». Він був високого зросту, міцної тілобудови та фізичної сили. Густав II Адольф відомий як полководець, який отримав звання «батька сучасної стратегії».

Король володів винятковими знаннями у державних справах, орієнтувався у законодавстві, володів даром переконання і хорошою пам'яттю. Густав II Адольф був дуже працьовитим, скромним у побуті та відмовлявся від розкошів. Він володів багатьма мовами, в т.ч. німецькою, латинською, голландською, французькою та італійською, майстерно володів англійською, іспанською, польською та російською.

Після вступу на шведський престол у 1611 р. після смерті батька Карла IX, Густав II Адольф першим кроком призначив досвідченого Акселя Оксеншерна канцлером. Протягом понад двох десятиріч король і канцлер працювали разом: Густав II Адольф був полководцем, а Оксеншерн відповідав за політичне керівництво Швецією [1].

Правління Густава II Адольфа не було мирного для країни, оскільки тривали війни з Данією, Річчю Посполитою та Московським царством. Він швидко завершив війну з Данією, уклавши вигідний мир, та спрямував увагу на Московію. Його успішна війна з Московією припинила столітній конфлікт, і в результаті 1617 р. був укладений Столбовський мир, який відокремив Московію від Балтійського моря на століття вперед. Невелика перерва тривала до підготовки війни з Річчю Посполитою, яка забезпечили Швеції контроль над Лівонією, захопивши Ригу та Пернов. В червні 1630 р. він висадився в Німеччині, ознаменувавши втручання Швеції в Тридцятилітню війну. Густав Адольф приєднався до антиімперської коаліції, яка на той час програвала Священній Римській імперії та її католицьким союзникам, проте шведські війська змінили ситуацію. Густав Адольф вибрав Марію Елеонору Бранденбурзьку, доньку Яна Сигізмунда, курфюрста Бранденбурга, за дружину і обрав пруське місто Ельбінг для своїх операцій у Німеччині. Його участь у Тридцятилітній війні принесла йому прізвисько «Лев з Півночі».

Після того, як шведські напади в Бранденбурзі 1631 р. поставили під загрозу систему викупу військової контрибуції з окупованих територій, «грабіж і розбій» шведським солдатам було заборонено. У той час католицька армія під командуванням графа Тіллі зруйнувала Саксонію. Густав Адольф зустрівся з армією Тіллі і здобув вирішальну перемогу в першій битві під Брайтенфельдом у вересні 1631 р. У березні 1632 р. Густав Адольф вторгся в Баварію. Він змусив своїх католиків-супротивників відступити в битві при Рейні. Того ж літа він шукав політичного рішення, яке б зберегло існуючу структуру держав у Німеччині, забезпечивши при цьому безпеку протестантів. Але досягнення цих цілей залежало від його подальших успіхів на полі бою [5].

Серед інших військових дій у Тридцятилітній війні під керівництвом Густава були: переможні битви при Франкфурті-на-Одері та Вербені, невдала облога Нюрнберга, битва під Фюртом і невдалий бій при Альт-Весте. Густав Адольф вступив у бій без будь-яких обладунків, проголосивши: «Господь Бог — мій захисник!». У 1627 р. біля Діршау в Пруссії польський солдат вистрілив в нього вище плечей. Він вижив, але лікарі не змогли виийняти кулю, тому з цього моменту він не міг носити залізну броню, а два пальці його правої руки були паралізовані. Пластинчаста кіраса, яку зазвичай носили важливі офіцери того часу, замінилася пальцями з лосиної шкіри [3, 45].

6 листопада 1632 р. Густав виступив проти імперської армії під командуванням Альбрехта фон Валленштейна під Лютценом, що стало однією з ключових битв Тридцятилітньої війни. Густав був вбитий, коли він, очолюючи атаку кавалерії, відокремився від своїх військ у вирішальний момент битви. Лютцен був перемогою для протестантів, але це коштувало їм втрати лідера, що призвело до втрати напрямку їхньої кампанії і, в кінці кінців, до поразки під Нердлінгеном.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Мельник О. Я., Шевчук О. А. ТИПОЛОГІЯ АВАРІЙ НА ХІМІЧНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТАХ ТА ВИМОГИ ДО ЇХНЬОГО РОЗМІЩЕННЯ	3
Ющук А.І., Шевчук О.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛАКТИКИ ПОЖЕЖИ У ПРОЦЕСІ СИТУАТИВНОГО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	5
Рига С., Косарева Г. ОСОБЛИВОСТІ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З АЛАЛІЄЮ В УМОВАХ ІРЦ.....	7
Каштан М.О., Сілкова Е.О.ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСВОСННЯ МАТЕМАТИКИ.....	8
Михалко К.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕГРАЛА В КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	9
Пасічник О.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СТЕРЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	10
Борутіна Л. П., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ.....	11
Єлфімова Д.І., Косарева О.І. ФІЗКУЛЬТУРНІ ЗАЙНЯТТЯ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗОВАНОСТІ ДІТЕЙ З ООП	12
Боровик С. М. Руденко Н. М. РОЗВИТОК НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ З ОДНОЛІТКАМИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РАС.....	14
Кравчук Т. Ю., Сілкова Е. О. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	16
Пархут І.В. Генсіцька-Антонюк Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ STEM ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ НУШ 5-6 КЛ.....	17
Борух С.В., Суржук Т.Б. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ ДО ВИВЧЕННЯ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОЇ ГАЛУЗІ.....	19
Шадюк О. І, Сятиня Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ ПАТРІОТИЗМУ У ДІТЕЙ ВПО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	19
Гаврилук Я.О., Горопаха Н.М. ДИТЯЧА КНИГА ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ РАННЬОГО ВІКУ.....	21
Левочко О.М., Федорова Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	22
Петренко Л.І., Горопаха Н.М. ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ФОРМ СПІВПРАЦІ ВИХОВАТЕЛІВ ЗДО З БАТЬКАМИ ВИХОВАНЦІВ СОЦІАЛЬНО НЕЗАХИЩЕНИХ КАТЕГОРІЙ.....	23
Гуц Б.Р.Шостак О.О. ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА В ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗНМ ЗАСОБАМИ ФОЛЬКЛОРНОЇ КАЗКИ.....	24
Васюрчик К.О., Галатюк Ю.М. ВІДОБРАЖЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ У ВИВЧЕННІ ЕЛЕМЕНТІВ КВАНТОВОЇ ФІЗИКИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ.....	26
Кушнірук Л.С., Галатюк Ю.М. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ФІЗИЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ.....	27
Гарбарчук Н.А., Галатюк Ю.М. МІЖПРЕДМЕТНА ІНТЕГРАЦІЯ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ У КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	29
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	31
Масовець Б.С. ЛОГОПЕДИЧНИЙ ТРЕНАЖЕР – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	32
Данченко А.В., Горопаха Н.М. НАСТУПНІСТЬ ЗДО І ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ НАВЧАЛЬНИХ УМІНЬ ДІТЕЙ.....	34
Осік К., Косарева О.І. ПОДОЛАННЯ АГРЕСИВНИХ ІМПУЛЬСІВ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ ЗАСОБАМИ АВА ТЕРАПІЇ.....	35
Трайтлі А.Ю., Ціпан Т.С. НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ: ЦІЛІ, ЗАВДАННЯ, ПРИНЦИПИ.....	36
Савчук В.В., Ціпан Т.С. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	37
Багній О.П., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	38
Рибачук Л.О. РЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ.....	40
Коптюх Н.С., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ СТРАХУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЗАСОБОМ КАЗКИ.....	41
Левечко І.Д., Павлюк Т.О. ПАЛЬЧИКОВА ГІМНАСТИКА, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИСЛАЛІЄЮ	43

Доманська Л.П., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ КООРДИНАТНО-ВЕКТОРНИМ МЕТОДОМ.....	45
Колода Н. М., Стельмашук Ж.Г. РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	45
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	46
Демчук Д. А., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
Делтува Н.Б., Руденко Н. М. АНАЛІЗ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЕКСПРЕСИВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	49
Лесник О. Ю., Стельмашук Ж. Г. ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СКЛАДОВА ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	51
Шевчук О.А. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ ВИХОВНИЙ ЗАХІД «ПРОФІЛАКТИКА ВЖИВАННЯ ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН».....	52
Яскула В. С., Маліновська Н. В. ТЕАТРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	54
Трубакова Д. П., Маліновська Н. В. КРАЄЗНАВСТВО ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	55
Рудчик О. А., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	56
Стасюк М.П., Велесик Т.А. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА.....	57
Артюхова К. Ю., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	58

СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Опалько В.О., Шевчук О.А. ПСИХОЛОГІЯ БЕЗПЕКИ У МОМЕНТ НЕБЕЗПЕЧНОЇ СИТУАЦІЇ.....	60
Грицюк К. В., Кулакова Л.М. ОЦІНКА ПСИХІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ: РЕЗУЛЬТАТИ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	63
Кравчук І.М., Кулаков Р.С. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМООЦІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	64
Шоцька М.П., Кулакова Л.М. СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩА РИСА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА.....	66
Савчук В.Р., Кулакова Л. М. СТАН ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ У ПОГЛЯДАХ ТЕОРЕТИКІВ ПСИХОЛОГІЇ.....	67
Оздемір О., Созонюк О. В. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗКРИТТЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ».....	69

СЕКЦІЯ III. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Рудь О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ФАСЦІОЛЬОЗНОЇ ІНВАЗІЇ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБ В ЗОНІ ПОЛІССЯ.....	71
Трохимчук І., Стецюк С. ІНФЕКЦІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ЛЮДИНИ....	73
Колеснік А.О., Сяська І.О. СТРУКТУРНО-ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ РАДИВИЛІВСЬКОЇ ГРОМАДИ.....	75
Дишкант О.В., Давиденко П.О., Кучерявенко Р.О. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ІНФЕКЦІЙНОГО ГЕПАТИТУ У СОБАК.....	77
Андрощук О.О., Радзиховський М.Л., Кулішенко О.М. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ПАРВОВІРОЗУ СОБАК.....	78
Кичан М. В., Васів Р. О., Сачук Р. М., Калиновська Л. В. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ДЬОГТЮ БЕРЕЗОВОГО У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ.....	78
Кондратюк М.Л., Гунчак В.М., Сачук Р. М., Пономарьова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ФАРМАКОКІНЕТИКИ ЦЕЛЕКОКСИБУ.....	80
Пепко В.О., Фаріонік Т.В., Пікула О.А., Сачук Р. М., Якута О.О. ФАРМАКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОПРАНОЛОЛУ ГІДРОХЛОРИДУ.....	81
Сачук Р. М., Стравський Я.С., Гутий Б.В., Кацараба О.А., Барило Б.С. ВИВЧЕННЯ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА БІЛИХ МИШАХ.....	82
Сачук Р. М., Велесик Т.А., Кацараба О.А., Барило Б.С., Жигалюк С.В. ВИВЧЕННЯ СПЕЦИФІЧНОЇ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА МУРЧАКАХ ТА КРОЛЯХ.....	83
Сачук Р.М., Горюк Ю.В., Сачук Р. М., Курилас Л.В. ВИВЧЕННЯ ЗАЛИШКОВИХ КІЛЬКОСТЕЙ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 60» У ПРОДУКТАХ ТВАРИННИЦТВА.....	84

СЕКЦІЯ ІV. МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Лаврушкін С.В., Шинкарчук Н.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ НАДАННЯ ІТ-ПОСЛУГ ШЛЯХОМ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ.....	85
Ільюк І.І., Петренко С. В. КОМП'ЮТЕРНА ГРА НА ОСНОВІ РУШІЯ UNREAL ENGINE.....	87
Лещенко Б. В., Юзик О.П. СУЧАСНІ ФОРМИ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ КОНТЕНТУ.....	88
Мартиненков М.О., Кіндрат П.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ РОЗШИРЕНИХ МЕТОДІВ АУТЕНТИФІКАЦІЇ ДЛЯ СИСТЕМ КОНТРОЛЮ ДОСТУПУ.....	89
Мартиненков Д.О. Петренко С.В. ІНТЕГРАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ З ІНФОРМАТИКИ.....	90
Якимчук І.Ю., Кирик Т.А. РОЗРОБКА ЧАТ-БОТУ ОПОВІЩЕННЯ ПРО РОЗКЛАД ЗАНЯТЬ ФАКУЛЬТЕТУ.....	91
Сокольвак А.С., Паламарчук О.С. ОСОБЛИВОСТІ ГРАНТОВОЇ ПІДТРИМКИ СТАРТАПІВ У ІТ-СФЕРІ	92

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Чижевський О.О., Мартинчук І.І. МІЖНАРОДНІ ВІЙСЬКОВІ ТРИБУНАЛИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ.....	93
Немеришин В.М., Мартинчук І.І. ПОНЯТТЯ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ В НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ..	95
Кравчук І. О., Давидюк Р. П. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ТА ПРИЙОМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ.....	96
Шляхтич Р.П. ДЖЕРЕЛА З АРХІВУ ВІДЕНСЬКОГО ІНСТИТУТУ ВИВЧЕННЯ ГОЛОКОСТУ ВІЗЕНТАЛЯ ПРО ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДОПОМІЖНОЇ ПОЛІЦІЇ В РОКИ НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ УКРАЇНИ.....	97
Дубінецька В.В., Карпуніна Т.О. ПОЗИЦІЯ УГОРЩИНИ ЩОДО УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ НАПЕРЕДОДНІ ТА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	100
Михальчук Р.Ю., Слесаренко А.В. УСНІ ДЖЕРЕЛА ФОНДУ ШОА УНІВЕРСИТЕТУ ПІВДЕННОЇ КАЛІФОРНІЇ В НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ І ВИКЛАДАЦЬКІЙ ПРАКТИЦІ (ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСІВ ГЕНОЦИДІВ, ТОТАЛІТАРНИХ РЕЖИМІВ, ІСТОРІЇ АЗІЇ, АФРИКИ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ).....	102
Михальчук Р.Ю. ПОТЕНЦІАЛ УСНИХ СВІДЧЕНЬ ЯХАД-ІН УНУМ В ДОСЛІДЖЕННІ ЗЛОЧИНІВ ПРО ЄВРЕІВ ТА НЕЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС ГОЛОКОСТУ.....	104
Ілюкова А.С., Михальчук Р.Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ДЖУЗЕППЕ МАДЗІНІ.....	105
Ліщинська С.С., Михальчук Р.Ю. УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ	107
Лотоцький Ю.В., Михальчук Р. Ю. СТВОРЕННЯ ТАБОРІВ ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В ПОВОЄННІЙ ЄВРОПІ.....	109
Остап'юк І.О., Михальчук Р.Ю. МАРКІЗА ДЕ ПОМПАДУР В ІСТОРІЇ ФРАНЦІЇ.....	110
Ревко Р.М., Михальчук Р.Ю. СПІВПРАЦЯ УРЯДІВ ЄВРОПИ З НАЦИСТАМИ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО ПИТАННЯ.....	111
Ситар О.В., Михальчук Р. Ю. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ ЖИТТЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПІДПІЛЛІ.....	114
Тарасюк Д.В., Михальчук Р.Ю. РОЛЬ НІМКЕНЬ В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ.....	115
Хома М.Ю., Михальчук Р.Ю. ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУСТАВ ІІ АДOLF - «ЛЕВ ПІВНОЧІ».....	117
Чирик О.І., Михальчук Р.Ю. АНГЛІЙСЬКА БУРЖУАЗНА РЕВОЛЮЦІЯ ХVІІ СТОЛІТТЯ: ПОЛІТИЧНІ КОНФЛІКТИ, ЕКОНОМІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНІ ЗМІНИ.....	118
Зілінський В.Т. АРХІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ҮАНАД-ІН UNUM (ПАРИЖ, ФРАНЦІЯ) ЯК ДЖЕРЕЛО ДО ВИВЧЕННЯ ТАБОРІВ ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ НА ТЕРИТОРІЇ ДИСТРИКТУ ГАЛИЧИНА (1941–1944 РР.).....	119
Корольова А.О., Северова О.В. РОЛЬ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ МИРУ В РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА.....	120

СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Войтович Л.О. Мороз Л.В. ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПТУ ПОЛІТИКА (НА МАТЕРІАЛІ АМЕРИКАНСЬКОГО АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ).....	122
Матвеев І.В., Ясногурська Л.М. КОНЦЕПТ «ЕМОЦІЇ І ПОЧУТТЯ» В АНГЛІСЬКОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ.....	123
Мічуда Н.М., Мороз Л.В. КОНЦЕПТ «ЖИТЛО» В АНГЛІЙСЬКІЙ СУЧАСНІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ.....	125

СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Лавор М.О., Казначесва Л.М. МІЖНАРОДНА ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ РІВНОГО.....	126
---	-----